

Γον. Νά λάβωσι μεμεγεθυμένους φωτογραφίας τοῦ στεφάνου διὰ μικρᾶς φωτογραφικῆς ἐνεργείας, ἵνα διὰ τοῦ μέσου τούτου δειχθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι τῆς διατάξεως τῶν λαμπροτέρων, ἥτοι τῶν πλησιεστέρων τῷ Ἡλίῳ, μερῶν τοῦ στεφάνου.

Δον. Νά μετρήσωσι τὴν φωτογραφικὴν ἔντασιν τοῦ φωτός τοῦ στεφάνου, δι' ἀμέσου συγκρίσεως αὐτοῦ πρὸς ὠρισμένας κλίμακας τεθειμένας ἐπὶ τοῦ περιθωρίου τῶν πλακῶν τῶν χρησιμοποιηθησομένων κατὰ τὴν λήψιν τῶν ἀρνητικῶν ἐκτύπων ἅτινα ληθῶσονται κατὰ τὰς ἐργασίας Β καὶ Γ.

Εον. Νά λάβωσι κατὰ τρεῖς διαφόρους τρόπους φωτογραφήματα τοῦ φάσματος τοῦ στεφάνου.

Ἡ πρώτη τῶν ἐργασιῶν τούτων γενήσεται μόνον ἐν τῷ ἀφρικανικῷ σταθμῷ ὑπὸ τοῦ κ. Thorpe καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ κ. Gray, διὰ διόπτρας Simms 0,15 μ. διαμέτρου καὶ 1.95 μ. ἐστιακῆς ἀποστάσεως (διόπτρας τοῦ Greenwich), ὠπλισμένης δι' εἰδικοῦ φωτομετρικοῦ μηχανήματος παραχωρηθέντος ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ Abney. Αἱ παρατηρήσεις γενήσονται κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου τρόπον καθ' ὃν ἐγένοντο ἤδη ὑπὸ τοῦ κ. Thorpe τῷ 1886 ἐν τῷ παρὰ τὴν Γρενάδαν Hog-Island.

Αἱ ἐργασίαι Β, Γ καὶ Δ γενήσονται ὑπὸ τῶν δύο ἀποστολῶν δι' ὁμοίων ὁργάνων. Τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τοῦ Greenwich παρεχώρησε τῇ ἀποστολῇ τῆς Βραζιλίας ἐν φωτοηλιόγραφον, ἀκριβὲς δὲ ὅμοιον τούτου παρεχωρήθη τῇ ἀποστολῇ τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τοῦ South-Kensington. Διὰ τῆς καταλλήλου διαρρυθμίσεως τῶν ὁργάνων τούτων, τὸ σύνολον τῶν εἰκόνων ἀποτελεῖται συνεχῆ σειρᾶν, ἐν ᾗ εἰς ἐκάστην διὰ βραχείας ἐν τῷ φωτὶ ἐκθέσεως λαμβανόμεναι εἰκόνα θ' ἀντιστοιχῇ ἀμεσος μεγέθυνσις κατὰ τὸ τριπλάσιον τῆς διαμέτρου. Καὶ ἐν Βραζιλίᾳ μὲν ἡ χρῆσις τοῦ ὁργάνου ἀνετέθη τῷ κ. Taylor, ἐν Ἀφρικῇ δὲ τῷ κ. Kearney.

Ἡ δὲ φασματοσκοπικὴ ἐργασία γενήσεται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς σταθμούς, ἐν Ἀφρικῇ μὲν ὑπὸ τοῦ κ. Fowler δι' ὁργάνου ἀνήκοντος τῷ κ. Norman Lockyer καὶ εὐγενὲς παραχωρηθέντος τῇ ἀποστολῇ, ἐν Βραζιλίᾳ δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Shacleton διὰ φασματοσκοπίου ἀνήκοντος εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τοῦ South-Kensington, παραχωρηθέντος ὑπὸ τοῦ Τμήματος τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν. Ἐν ἐκατέρῳ τῶν σταθμῶν τούτων αἱ ἐκθέσεις ἔσονται λίαν βραχυχρόνιοι, κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῆς ὁλικῆς ἐκλείψεως, ὥστε νὰ διατυπωθῶσιν, εἰ δυνατόν, αἱ πολυάριθμοι λαμπραὶ γραμμαὶ αἱ παρατηρηθεῖσαι ἄλλοτε ἐντὶ χρωμοσφαίρα. Αἱ ἐκθέσεις γενήσονται ἐπὶ 5' μέχρι 45' καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῆς ὁλικῆς ἐκλείψεως.

Καὶ ταῦτα μὲν θεωροῦμεν ἱκανὰ πρὸς σύντομον διατύπωσιν τοῦ προγράμματος τῶν ἀγγλικῶν ἀποστολῶν, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν διάρκειαν τῆς ὁλικῆς ἐκλείψεως εἰς τοὺς δύο ἀνωτέρω ἀναφερομένους ἀγγλικούς σταθμούς, σημειούμεθα ὅτι ἐν μὲν τῇ Para-Cura αὕτη ἔσται 4' 44'', τὸ δὲ ὕψος τοῦ Ἡλίου ἀπὸ 700 μέχρις 800, ἐν Fundium δὲ ἡ μὲν ὁλικὴ ἐκλείψις διαρκέσει 4' 48'', τὸ δὲ ὕψος τοῦ Ἡλίου ἔσται 540 κατὰ μέσον ὅρον.

Πλὴν δὲ τῶν ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν τούτων ἀποστολῶν σημειούμεθα: Τὴν τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τοῦ

Harvard College (Ἡνωμ. Πολιτεῖαι) ἀποτελουμένην ὑπὸ τοῦ κ. Schæberlé, τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Lick, ἀναχωρησαντος ἤδη εἰς Χιλήν, ἀκολουθουμένου δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐρασιτέχνου ἀστρονόμου κ. Gale ἐκ Paddington, ἔτι δὲ τὴν ἀποστολὴν τῆς Χιλῆς, ἥτις θὰ μελετήσῃ τὴν ἐκλείψιν ἐπιτοπίως, τὰς δύο ἢ τρεῖς ἀμερικανικὰς ἀποστολάς ἐν Para-Cura, καὶ τελευταῖον τὴν Βραζιλιανήν.

ΗΛ. Γ. ΒΑΣΑΜΑΚΗΣ.

## ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

VAUDEVILLE ΠΑΡΙΣΙΩΝ.—Ἡ Σάρρα Byrthard φιλολογία.—ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἡ Σάρρα διδάσκουσα ἐν Παρίσις, ἐν οἷς ἀπὸ ἐτῶν δὲν ἐδίδαξε, διδάσκουσα δὲ τὴν ἑσπέρην ἐκείνην τραγωδίαν τοῦ Ρακίνα, ἥτις ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τῆς συζύγου τοῦ Θινσέως Φαίδρα ἐπιγράφεται, ἰδοὺ τὸ σπουδαιότερον τῶν παρισινῶν θεάτρων γεγονός. Ἐπανελθοῦσα ἡ ἑσπέρη τραγωδία ἐξ Ἰταλίας, ἐδίδαξε μικρὸν πρὸ τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν Μεγάλαν Τρίτην κατὰ Λατίνους, καθ' ἣν ἐποχὴν καὶ ἡ διαπλάσσατο πρῶτη τὸ πρόσωπον τῆς Φαίδρας δεσποινὶς Champmeslé τῷ 1679, καταλιποῦσα τὸ θέατρον τῆς Bourgogne εἰσῆρχετο εἰς τὸ τοῦ Guénegaud, κομίζουσα αὐτῇ ἅμα τὸ δραματολόγιον τοῦ Ρακίνα καὶ ἐδίδασκε τὴν Φαίδραν. Ἡ τραγωδία αὕτη ἐγένετο ἔτος μετὰ τοῦτο, ἥτοι τῷ 1680, τὸ ἐνωτικὸν σημεῖον δι' οὗ ἐφανερώθη ἡ διαταγὴ τοῦ φιλομούσου καὶ φιλοκάλου Λουδοβίκου ΙΔ' γενομένη ἐνωσις τῶν θιάσων τῆς Bourgogne καὶ τοῦ Guénegaud, διότι ἡ πρῶτη διδασκαλία τῶν ἡνωμένων θιάσων ἐγένετο ἡ τῆς Φαίδρας, τῇ 25 αὐγούστου. Ἄρα γε ἡ Σάρρα εἰσερχομένη αὕτις εἰς Παρίσις καὶ διδάσκουσα τὴν τραγωδίαν ἐκείνην ἦν καὶ ἡ δεσποινὶς Champmeslé ἐδίδασκεν εἰσερχομένη εἰς τὸ Guénegaud καὶ ἐν ᾧ χρόνῳ τῷ ἀλλήλους περιπτύζομεθα μελωδικῶς ἤκει, συνεννοηθήσεται διὰ τῆς Φαίδρας τοῖς συμπατριώταις αὐτῆς καὶ ἐνωθήσεται ἡ μετὰ ἔτος ἡμίσεος αἰῶνος ἡλικίαν συμπληροῦσα ἀειθαλής ἔτι καὶ χαρίεσσα ἑσπέρη καλλιτέχνις τοῖς συναδέλφοις αὐτῆς διὰ τῆς Φαίδρας ὥς περ οἱ δύο προμνησθέντες θιάσοι ἐπραξαν; Τοῦτο οὐδαμῶς γενήσεται, τῆς Σάρρας ἀγγελιάσης ὅτι αὕτη μεταβαίνει πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ εἰς τὸν Νέον Κόσμον. Βαρύνεται τὸν Παλαιὸν Κόσμον, ἀλλὰ λησιμονεῖ, φαίνεται, τὴν ἐφησυχάζουσαν ἤδη ἐπίσης ἑσπέρην συνάδελφον αὐτῆς Ristori, τὴν ἐπίσης τὴν Φαίδραν ὑποκριναμένην, ἐν Παρίσις μάλιστα τῷ 1858, ἄγουσαν δὲ νῦν τὸ ἐδδομικὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς καὶ μὴ δυναμένην νὰ μεταβῇ εἰς τὸν Νέον Κόσμον, ἀλλὰ μένουσα ἐν τῷ Παλαιῷ. Ἀλλ' ὥσπερ ἡ διαπρεπὴς ἰταλὶς τραγωδία μετὰ τὴν ἐπὶ ἀριετὸν χρόνον ἀπομάκρυνσιν αὐτῆς τῆς σκηνῆς, ἐνεκα τοῦ γάμου αὐτῆς, ἐπανελθοῦσαν εἰς αὐτὴν ἐπράξε τοῦτο χάριν φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ, οὕτω καὶ ἡ Σάρρα ἐπανελθοῦσα εἰς τὰ παρισινὰ θέατρα ἐδίδαξε χάριν φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ, χάριν τοῦ Ἀσύλου τῶν βρεφῶν τῆς Rouppiniere, ᾧ τινι οὕτω προσήνεγκε 16 000 φράγκων, προτὶν τῆς

εισπράξεως. Ἡ πρόεδρος τοῦ Ἀσύλου κυρία Charpentier δι' ἰδιαίτερου γράμματος ἐξέφρασε τὴν ἐγνωμοσύνην αὐτῆς ἐν ὀνόματι τῆς ἐταιρείας, ἥς προΐσταται, τῇ «γενναίᾳ καλλιτέχνιδι, ἥς ἡ μεγάλη καρδιά ἰσοφαρίζει τῷ μεγάλῳ αὐτῆς ταλάντῳ».

Ἡ Φαίδρα, ἡ τραγωδία αὐτῆ τοῦ 1677 τοῦ ἐνδόξου γαλάτου τραγικοῦ, ὃν πρὸς τὸν Σοφοκλέα παραβάλλουσιν, αὐτὸς δὲ τὸν Εὐριπίδην εὖ νοεῖ, τραγωδία ἐν ἧ μίᾳ τῶν τριῶν προσδοποιοῦσιν τοῦ ἡδυπαθοῦς ἔρωτος (amour sensuel) ἡ Φαίδρα, τὸ δευτερευανιστοῦν μὲν ἐν τῷ Εὐριπίδειῳ Ἰππολύτῳ, ἐν ᾧ ὁ υἱὸς τοῦ συζύγου αὐτῆς ἐστὶν ὁ ἥρωας, πρωταγωνιστοῦν δὲ ἐν τῇ ρακινείᾳ τραγωδίᾳ ὡς ἥρωίς αὐτῆς, ἥτις σὺν τῇ Ἑρμιόνῃ καὶ τῇ Ρωξάνῃ ἐν τῷ ρακινείῳ δράματι θυσιάζει τὸν ἐραστὴν αὐτῆς εἰς τὸ πάθος αὐτῆς, σὺν τῇ Ρωξάνῃ δὲ ἀπιστεῖ πρὸς σύζυγον ἀπόντα, περιθρονεῖται δὲ ὡς ἐκείνη παρ' ἐκείνου ὃν ἡγάπα, ἀμφοτέραι δὲ διαπράττουσι μέγα ἔγκλημα, ἐγένετο ἡ λυδία λίθος τῶν ἐξόχων καλλιτεχνίδων ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης ἀπὸ τῆς σκηνῆς διδασκαλίας αὐτῆς. Σχῆμα (rôle) ἀπεριόριστον, ἅπαν πληρούμενον ὑπὸ τῶν θερμότερων αἰσθημάτων, τῶν ὀξυτέρων θλίψεων, σχῆμα ἀλθειας πλήρες μικρῶν χρωματισμῶν, γυναικὸς θνητοσύνης, ἐπανερχομένης εἰς τὴν ζωὴν καὶ διερχομένης διὰ παντοειδῶν ἰσχυρῶν ἀγωνιῶν, ἀπὸ τῆς ἐσχάτης ἐλπίδος εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπελπίδιαν, ἀπαιτεῖ θάρρος καὶ μέγα θάρρος ἵνα ἐπαρκέσῃ τις εἰς αὐτό, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ ἀνάληψις τῆς Φαίδρας ἐδόξασεν ἀλθῶς τὴν Ἀδριανὴν Λεκουβρέρ, ἀνέδειξεν αἰθερίαν τὴν συμπαθεστάτην καὶ προῶως θανούσαν Ραχήλ, ἐτίμησε τὴν Ριστόρν, καίτοι ἀποληθθεῖσαν τῆς συναδέλφου αὐτῆς, δι' ἀνθέων περιέβαλε τὴν Σάρραν, ἥτις τὸ πρῶτον τὸ 1874 ὑπεδύθη τὴν Φαίδραν, πρότερον ὑποδυομένη ἐν τῇ αὐτῇ τραγωδίᾳ τὴν Ἀγκιάν, τὴν ἔρωμένην τοῦ Ἰππολύτου καὶ ἀντιζηλον τῆς Φαίδρας. «Ὅτε ἡ μεγάλη Ραχήλ, ἡ κατ' ἐξοχὴν ρακινεῖα ἐπονομαζομένη, προύκειτο ἀναδέξασθαι τὴν Φαίδραν μέγας προὐκλήθη πάταγος, ὅτι αὐτὴ θὰ ὑπεδύετο τὴν ἡρώϊδα ἐπὶ τέλους, ὁ δὲ θρίαμβος αὐτῆς τὸ πρῶτον μὲν ἐν Παρισίοις οὐχὶ πλήρης ἐγένετο. Ἐπανελθοῦσα ὅμως ἐκ τῆς Πετροπόλεως ὅπου ἐθρίαμβευσεν διαρκῶς (triomphante, adorée), ἐγένετο θαυμασμὸς τε καὶ λατρείας ἀντικείμενον ἡ *Musa ales* αὐτῆ, ἡ «figure antique, aux proportions les plus nobles et les plus solennelles».

Πρὸς τὴν Ραχήλ παρέδωκε καὶ ὁ μέγας θαυμαστῆς τῆς Σάρρας κ. Sarcey αὐτὴν ὅτε τὸ πρῶτον ἐδίδασκεν αὐτὴ τὴν Φαίδραν, ἐκολακεύετο δὲ νὰ ἐξιδώσῃ αὐτὴν πρὸς ἐκείνην γράφων τάδε: «Ἀλθὲς ὅτι αὐτὴ (ἡ Σάρρα) οὐδέποτε (ne jouera jamais) διδάξει τὴν τετάρτην πράξιν μετὰ τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς παραφορᾶς ἣν ἀπαιτεῖ ἡ ἐξέλιξις τῶν τραγικῶν αὐτῆς ὁρμῶν, ἀλλ' ἐν ταῖς τρισὶ πρώταις πράξεσιν αὐτὴ δὲν ἐπιδέχεται σύγκρισιν, ἥκουσα δὲ πολλῶν ὁμολογούντων, ὅτι ἐν τῷ μέρει τούτῳ τοῦ σχήματος (rôle) μᾶλλον εὐπρέστῃσεν αὐτοῖς τῆς μεγάλης προκατόχου αὐτῆς». Ἡ ἐπιτυχία δὲ τῆς Σάρρας ἐπὶ μᾶλλον νύξηνθη καὶ ἐν τῷ προσώπῳ τούτῳ διαρκῇ ἔχει θρίαμβον, λατρεύεται δὲ ὑπὸ τοῦ Sarcey, ὅστις ἐλυπεῖτο πρὸ τινῶν μνηνῶν ὅτι ἡ Σάρρα ἀνεχώρει τῶν

Παρισίων μὴ διδάξασα τὴν Φαίδραν καὶ τὴν Ἀθαλίαν. Οὕτω ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ τῆς τελευταίας ταύτης διδασκαλίας ἐπιφυλλίδα αὐτοῦ, οὐδαμῶς ὅμως ἀμφιδάλομεν ὅτι θὰ κατέστρεψεν αὐτὴν διὰ τοῦ ἀνθροῦ ἐπὶ αὐτοῦ καλὰμου τῷ στεφάνῳ τῆς νίκης, καθ' ὅσον μάλιστα ἐξ ὅσων ἀνέγνωμεν ἐν ταῖς ἐφημερίδων ἡ διδασκαλία τῆς Φαίδρας ἦν αὐτῇ θρίαμβος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

Ἀλθὲς ἡ ἐξοχος τραγωδὸς θὰ ἦτο φοβερά ὅτε τὰς στρεφὰς ταύτας, οἶονεῖ μονολογοῦσα, ἀπέτεινε τῇ Οἰνῶνῃ ἐν αἷς καὶ τὸ περιδόντον ἐκεῖνο *Misérable! Et je vis!* τῆς Φαίδρας.

Mon époux est vivant : et moi je brûle encore !  
Pour qui? quel est le cœur où prétendent mes vœux?  
Chaque mot sur mon front fait dresser mes cheveux.  
Mes crimes désormais ont passé la mesure :  
Je respire à la fois l'inceste et l'imposture,  
Mes homicides mains, promptes à me venger,  
Dans le sang innocent brûlent de se plonger.  
*Misérable! Et je vis!* Et je soutiens la vue  
De ce sacré soleil dont je suis descendue ! . . .

Τοὺς στίχους τούτους ὁ ἀοιδίμος Ἰάκωβος Ρίξος Παγκαθῆς! μετέφρασεν οὕτως :

Ἀκόμινά φλογίζομαι, καὶ ζῶντος τοῦ ἀνδρός μου !  
Καὶ διὰ ποῖον, καὶ πρὸς τί τοιαύτη καταδίκη !  
Ἀπὸ τὴν κάθε λέξιν μου μὲ προξενεῖται φρίκη.  
Εἰς τὴν ἀκμὴν κατήντησα τῆς ἄκρας ἀνομίας.  
Διαβολὴν ἐπιθυμῶ μετὰ αἰμομυξίας.  
Αἱ μαιωφῶναι χεῖρες μου διὰ νὰ μ' ἐκδικήσουν,  
τὸ αἷμα τὸ ἀνέθνον ἐπιποθοῦν νὰ χύσουν.  
Ὡ δυστυχίς, ἀκόμινά ζω καὶ βλέπω καὶ ἐκεῖνας  
τοῦ ἱεροῦ προγόνου μου τὰς παμφρεῖς ἀκτίνας . . .

Εἰ καὶ οὐδόλως ἀγνοῶν τὸ δίδιχον ὃ ἐπέγραψεν ὁ Σοῦττος ἐπὶ τῆς μεταφράσεως ταύτης, εἰ καὶ ὁμολογούμενως αὐτὴ ἐστὶν ἀρίστη πρὸς ἀνάγνωσιν, οὐχ ἥττον πᾶσαναγινώσκων τὸ κείμενον τοῦ ἐπὶ δυνάμει ὕψους διαπρέποντος τραγικοῦ παρατηρεῖ ὅτι πολὺτῃς δυνάμει ἀποβάλλει ἐν τῇ μεταφράσει, τὸ δὲ περιδόντον ἐκεῖνο *Misérable! Et je vis!* ὅλως ἐξασθενεῖ καὶ οὐδαμῶς τὴν ἀπαιτουμένην ἐντύπωσιν δύναται νὰ προξενήσῃ, ἔστω καὶ λεγομένη ὑπὸ ὑποκριτίας οἷα ἐγένετο ἡ Ραχήλ. Ἡ δὲ στίξις, ἐπίσης διαφέρουσα μὲγάλως, συντελεῖ εἰς τὴν πλάνην καὶ ἀποτυχίαν τῆς ὑποκριτικῆς. Καθὰ ἡ ὑποκριτικὴ ἀπαιτεῖ τὸ τεμάχιον λεκτέον κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς σκηνῆς διδασκαλίαν οὕτως ἐστιγμένον :

Mon époux est vivant!... et moi, je brûle encore!...  
Pour qui? quel est le cœur où prétendent mes vœux?...  
Chaque mot sur mon front fait dresser mes cheveux,  
Mes crimes désormais ont passé la mesure,  
Je respire à la fois l'inceste et l'imposture,  
Mes homicides mains, promptes à me venger,  
Dans le sang innocent brûlent de se plonger,  
*Misérable! . . . Et je vis! Et je soutiens la vue*  
De ce sacré soleil dont je suis descendue!....

Ἀκριβῶς ἡ διαφορὰ τοῦ πρώτου παρατεθέντος κει-

1) Ποιήματα. Ἐν Ἀθήναις, 1836.

μένου πρὸς τὸ κατὰ τὴν ὑποκριτικὴν δεύτερον ἔγκειται ἐν τῇ στίξει, τῶν κομμάτων ἀντὶ στιγμῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀποσιωπητικῶν, ἅτινα χωρίζουσι τὸ *misérable!* τοῦ *et je vis!* Τοῦτο δὲ διότι ἡ λέξις *misérable!* τὸ κυριώτατόν ἐστι σημεῖον, εἰ μὴ τὸ ὑπεροχὸν ὀργμῆς, ἥτις ἀρκεται πρὸ τεσσάρων στίχων. Ἡ λέξις αὕτη κατὰ σημασίαν καὶ τονισμὸν συνάπτεται τῇ ἡγουμένῃ αὐτῆς. Ἡ μελέτη δὲ τοῦ κειμένου ἐπὶ πλέον φανεροί ὅτι μετὰ τὴν λέξιν *misérable!* ἐξέλαξις λίαν σαφὴς φέρεται καὶ ὅτι τὸ *et je vis!* ἀνῆκει νῆα ὀργῇ καὶ δέον κατὰ σημασίαν καὶ τονισμὸν νὰ συνάπτηται τοῖς ἐπομένοις. Ἐν τῷ *misérable!* ἡ Φαίδρα θίγει τὸ ὕψιστον σημεῖον τῆς παθήσεως αὐτῆς τοῦ τρόμου καὶ φόβου ὑφ' ὧν κατέχεται. Ὅλον τὸ χωρίον δέον νὰ λαχθῇ ἐν ταραχῇ ἐπὶ μᾶλλον πυρετώδη καὶ πνευστιώδη, ἅμα δὲ διὰ φωνῆς βαθείας, βαινούσης ἐπὶ μᾶλλον εἰς τὴν κωφὴν· ἕκαστος στίχος κατέρχεται κατὰ τόνον τοῦ προτέρου, φανερῶν τὴν βαθμιαίαν μετάδοσιν τοῦ αἰσθήματος. Τὸ δὲ *et je vis* εἶνε τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως νέας ὀργμῆς ἐν ἐκλάμψει εἰρωνικῇ καὶ θλιβερῇ.

Ἐκ τούτων συνάγεται εὐκόλως ὅτι καὶ ἡ τοῦ τονισμοῦ διαφορὰ ἐν τῇ μεταφράσει ἐπὶ πλέον δὲ ἡ μεταλλαγὴ ἢ ἀντικατάστασις λέξεως μεταβάλλει τὴν ὑπόκρισιν. Τοῦτου ἕνεκα ἡ ἀποτυχία τῆς διδασκαλίας ἔργων ξένων παρ' ἡμετέρων ὑποκριτῶν ἢ καὶ ἡ μὴ πλήρης ἐπιτυχία αὐτῶν πρὸς τοῖς ἄλλοις ὀφείλεται πολλῶς καὶ ἐν πολλοῖς καὶ εἰς τὴν μετάφρασιν τῶν ἔργων ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ θεάτρου ὑπὸ τοῦ τυχόντος μεταφραστοῦ. Ὁ μεταφραστὴς ὑπέχει μεγίστην εὐθύνην ἐπὶ τῇ προξενηθσομένῃ ἐντυπώσει δραματικῶν ἔργων καὶ τῆς ὑποκρίσεως.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

## ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Αἱ ἀμέσως ἐπελθοῦσαι ἑορταὶ τοῦ Πάσχα κατὰ τὴν γρηγοριανὴν ἡμερολόγιον καὶ κατὰ τὸ ἰουλιανὸν εἰς διήγησιν σχεδὸν κατεδίκασαν τὴν γενικὴν πολιτικὴν, καὶ εἰ μὴ ὑπῆρχεν ἡ ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργικὴ κρίσις καὶ τὸ γερμανικὸν ἐπεισόδιον ἐπὶ τῇ ἐξώσει τοῦ γερμανοῦ ἀνταποκριτοῦ Ὁθωνος Βράνδες, ὁ πολιτικὸς κόσμος οὐδὲν θὰ εἶχε τὸ σπουδαῖον ζήτημα, περὶ ὃ ἠδύνατο τὴν προσοχὴν αὐτοῦ νὰ συγκεντρῶσιν καὶ ἐν πλήρει ἀνέσει θὰ ἐνετρώφα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα ἀπαντῶντων ἄρθρων ἐν ταῖς στήλαις τῶν ἡφημερίδων. Πολλοὶ τούτων, ἐκθειάζουσιν τὸν κρατοῦσαν εἰρηνικὴν τάσιν ἐν ἅπασι τοῖς εὐρωπαϊκοῖς κύκλοις, ἀναδνημοσιεύουσι περίληψιν τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν εικοσαετίαν ἐπελθόντων, καί, διατρανοῦσαι τὸ κρατοῦν ἀπανταχοῦ εἰρηνικὸν πνεῦμα, εὐχονται ὅπως τοῦτο κατοχύρῃ παντὸς ἐτέρου καὶ προλάβῃ οὕτω τοὺς ἀπειλουμένους διὰ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ νῦν καθεδωτῶτος κινδύνους. Ἰδίᾳ διατρέπουσιν ἐν τῇ τάξει ταύτῃ τὴν ἰδεῶν τὰ ὄργανα τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου, ἅπῃ ὅμως ἐκτοξεύουσι καὶ πάροδια βέλη κατὰ τῶν μὴ εἰς τὸν σύνδεσμον τοῦτον περιλαμβανομένων δυνάμεων, ἅτε διαπιστοῦντα ὅτι

τὰ τῆς τριπλῆς συμμαχίας κράτη ἓνα καὶ μόνον προτίθενται σκοπὸν τὴν περιφρούρησιν τοῦ καθεδωτῶτος καὶ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, ὥσει ταύτην ἠπειλῶν ἡ Γαλλία καὶ Ῥωσία. Οὐδὲν ὁμολογουμένως τὸ τραυνότερον ἢ τὸ ἐντροφῆν κατὰ τὰς κοσμοδωτηρίους ταύτας ἡμέρας περὶ τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης καὶ μηδεμίαν ἀκούειν κατακραυγὴν, προκαλοῦσαν τὸν φόβον καὶ τοὺς ἐνδοιασμούς· ἀλλὰ τότε ποῖος ὁ λόγος δὲ ὃν μεγαλοποιεῖται μὲν οἱ ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργικὴ κρίσις, ἡ ἀπολήξασα εἰς τὸν καταρτισμὸν ὑπουργείου ὑπὸ τὸν Δουπουῦ ὡς κήρυξις τοῦ πολέμου ἐπισείε-ται ἢ ἐκ Γαλλίας ἐξώδις τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς βερολινείας ἡμερησίας. Τί τὸ παρορμῆσαν τὴν Βορειογερμανικὴν νὰ ἐξακοντίσῃ καὶ πάλιν κατὰ τῆς Γαλλίας τοὺς κερανοῦς, οὓς ἐπὶ Βίσμαρκ ἐξηκόντισε κατὰ τὸ ἐπεισόδιον Σναϊβελε, πατρός τε καὶ υἱοῦ, καίτοι μετὰ μικρὸν αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ὁ Α' ἀπεφαίνετο ὑπὲρ τῆς Γαλλίας καὶ συνηγορῶν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ἐπιδάσσε τὴν ἀδικίαν; Οἱ ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργικαὶ κρίσεις, ἀλλεπάλληλοι ἐπερχόμεναι καὶ ἀποβάσαι οὕτως εἰπεῖν περιοδικαί ἕνεκα τῆς μεγάλης τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν ἐπιμονῆς ὅπως τύχῃσι τῶν ποθουμένων ἄκρι κερααὶ στεροῦνται τῆς σημασίας καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἐν Γερμανίᾳ μεταλλαγῶν τῶν ἀρχιγραμματέων, αἵτινες ὑπεμφαίνουσιν μεταβολὴν ὁλοκλήρου συστήματος πολιτικῆς ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων πολιτικῶν περιστάσεων. Ἄλλ' οὕτω συμφέρεται τοῖς ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίῳ νὰ παραστῶσι τὰ ἐν Γαλλίᾳ ὅπως προκαλέσωσιν ἀντιπερισπασμὸν ἐν Πετρούπολει καὶ Μόσχᾳ καὶ ἀναδραϊνίσωσιν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις ἰθύνοντας ἐν τῇ ὁδῷ, τῇ ἀγούρῃ εἰς τὸ νὰ περιβληθῇ ἡ γαλλογερμανικὴ συμμαχία ὀριστικώτερον τύπον καὶ νὰ ἐνισχυθῇ οὕτως ὁ κατὰ τῶν ἐποφθαλμιώσεων τῆς τριπλῆς συμμαχίας φραγμός. Αἱ ἐν αὐταῖς ταῖς πρωτευούσας τῶν συμμάχων κρατῶν ἀκούμεναι κατακραυγαὶ κατὰ τῶν ὑπερόγκων στρατιωτικῶν δαπανῶν, αἱ μεμψιμοιρίαι κατὰ τῆς ἀλγεινῆς τῶν οικονομικῶν καταστάσεως, ἡ ἐπελθοῦσα ἀπραξία ἐν τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῇ βιομηχανίᾳ, τοσοῦτον ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἰθυνόντων κύκλων, ὥστε μία καὶ μόνη ἐν αὐτοῖς παρατηρεῖται τάσις, ἡ τάσις τοῦ ἐμνεῦσαι δυσπιστίαν μὲν τοῖς ἐν Ῥωσίᾳ περὶ τῆς διαρκείας τοῦ ἐν Γαλλίᾳ κυβερνητικοῦ συστήματος, πεποιθῆσιν δὲ τοῖς οἰκείοις λαοῖς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ κράτος τῆς τριπλῆς συμμαχίας συννεπείᾳ τοῦ ὅτι ἡ τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ δυνάμεως ὀλιγοπιστία διῆεν πρὸς τὴν Γαλλίαν χαλαροὶ λίαν τοῖς δεσμοῖς τῶν δύο κρατῶν καὶ κρατεῖ ταῦτα ἐν ὑποδεστέρῃ θέσει ἔναντι τῶν τριῶν συμμάχων.

Ἀλλὰ καὶ ὅλως ἐσωτερικοῖ ὑπάρχουσι λόγοι ὅπως οἱ συνήγοροι τῆς τριπλῆς συμμαχίας διὰ δεινοῦ περιβάλλωσι χαρακτήρος εἰμὴ τὴν ἐπελθοῦσαν κρίσιν, τοῦλάχιστον τὴν ἐξώσιν τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς γερμανικῆς ἡφημερίδος. Τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως μικρὸν ἐλπιζούσης ἐπὶ τὴν ψῆφον τοῦ κοινοβουλίου, ὅπερ δυσχερῶς δυνάμειται ν' ἀντιστῇ κατὰ τῆς ἀπορριψάσης τὸ περὶ διετούς ὀπτείας νομοσχέδιον ἐπιτροπῆς καὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς ν' ἀνατρέψῃ ἄρδην, δυνάμα δὲ ἀδεδαίου ὄντος τοῦ ἀποτελέσματος τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς